

РЕШЕНИЕ

№ 5247

гр. София, 16.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 30.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **821** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 220 от Закона за митниците.

Образувано е по жалба на „ОГЛ – Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ – Германия, със съдебен адрес - [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2, чрез адв. Г., срещу Решение № РТД 3000-2604/10.12.2021г./32-402294 на директора на Териториална дирекция Митница П..

С жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, издадено при нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на административно-производствените правила, както и при неправилно възприета фактическа обстановка. Твърди се, че декларираната митническа стойност съответства на реално дължимата и платена цена за доставката на внасяните стоки, което е и договорната стойност на същите по смисъла на чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза. Твърди се още, че не е въведено изискване за доказване на печалба при реализацията на стоките, декларираната стойност е реална, стоките са закупени, заприходени и осчетоводени именно по цената, която е била обявена при вноса, тази цена е реално заплатената от вносителя „ОГЛ – Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ – Германия. В случая, не се касаело за некоректно деклариране с цел избягване заплащането на мито, както неправилно било прието в

оспорваното решение.

В съдебно заседание „ОГЛ – Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ – Германия се представлява от адв.Г.,който поддържа жалбата.В представени писмени бележки излага подробни аргументи по същество на спора.Претендира присъждане на разноски съобразно представен списък.

Ответникът–Директор на ТД Митница-П.,чрез процесуалния си представител юрисконсулт К.,оспорва жалба и моли същата да бъде отхвърлена.Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение,депозира писмени бележки в срок.

Административен съд София-град,като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 25.11.2020г.,от „ОГЛ фууд трейд Лебенсмителфертриб“ ГМБХ е депозирана митническа декларация MRN 20BG003009092715R5/25.11.2020г. в МБ-П. и са поставени под режим „допускане за свободно обръщение, с цел крайно потребление“ пресни зеленчуци, с произход Република Турция, както следва:

-под № 1 домати тип „Череша (Cherry Crop 2020)“ –336 кутии 1008кг. нето тегло,с код по КН: [ЕГН] и декларирана митническа стойност 3872.29лева,преизчислена в €/100 кг., на 196,42 €/100кг.Определена от Европейската комисия за дата 25.11.2020г. стандартна вносна стойност (СВС) за домати с произход Република Турция е била 44,90 €/100 кг.След сравняване със СВС на декларираната вносна стойност на стоките, митническите органи са приели, че декларираната митническа стойност е с повече от 8% по-голяма.С оглед на това дружеството внесло по сметка на АМ,на основание чл. 74, § 2 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891, вр. чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 обезпечение в размер на 587,49 лв.

-под № 2/3 – пресни домати тип „кръгъл, червен (Cocktail Crop 2020)“–8640,00кг. нетно тегло,с код по КН:[ЕГН] и декларирана митническа стойност 19755,85 лева,преизчислена в €/100 кг. на 155,88 €/100 кг. Определената от Европейската комисия за дата 25.11.2020г. стандартна вносна стойност (СВС) за домати с произход Република Турция е била 44,90 €/100 кг.След сравняване със СВС на декларираната вносна стойност на стоките, митническите органи приели,че декларираната митническа стойност е с повече от 8% по-голяма.С оглед на това дружеството внесло по сметка на АМ, на основание чл. 74, § 2 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891, вр. чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 обезпечение в размер на 3776,73 лв.

-под № 3/3 пресни домати тип „Череша (Cherry Vinecrop 2020) –296 кутии 710,40 кг. нето тегло, с код по КН: [ЕГН] и декларирана митническа стойност 3735.84 лева, преизчислена в €/100 кг., на 268.88 €/100 кг.Определената от Европейската комисия за дата 25.11.2020 г. стандартна вносна стойност (СВС) за домати с произход Република Турция била 44,90 €/100 кг. След сравняване със СВС на декларираната вносна стойност на стоките, митническите органи приели, че декларираната

митническа стойност е с повече от 8% по-голяма. С оглед на това дружеството внесло по сметка на АМ, на основание чл. 74, § 2 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891,вр. чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 обезпечение в размер на 404,04 лева.

С писмо от 23.11.2020г. дружеството-вносител е било уведомено,че на основание чл. 75, § 5, ал. 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891, в едномесечен срок от продажбата на стоките,но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация е длъжно да представи доказателства,че внесената стока е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност. С молба от 23.12.2020г. от пълномощника „Ренус България“ ООД са били представени доказателства:на какви цени са продадени стоките по декларация MRN 20BG003009092715R5/25.11.2020г.

След представяне на доказателствата и извършена проверка от страна на митническите органи е установено следното:

- за стока № 1/3 - домати тип „Череша (Cherry Crop 2020)“, количество с общо нето тегло 1008,00 кг. същото е продадено на цена от 284,00 €/100 кг.,с оглед на което митническият орган е заключил,че тази цена е по-висока от цената на придобиване,поради което митническите органи преценили,че е представено удовлетворяващо доказателство за условия за освобождаване на внесения депозит в размер на 587,49лв.

- за стока № 3/3 пресни домати тип „Череша (Cherry Vinecrop 2020), количество с общо нето тегло 710,40кг. е продадено на цена от 316,67 €/100 кг., с оглед на което митническият орган е приел , че тази цена е по-висока от цената на придобиване,поради което митническите органи са преценили,че е представено удовлетворяващо доказателство за условия за освобождаване на внесения депозит в размер на 414,01лв.

-за стока № 2/3 – пресни домати тип „кръгъл, червен (Cocktail Crop 2020)“, 1080 кутии количество с общо нето тегло 6480,00кг. е продадено на цена от 168,00 €/100кг., с оглед на което митническият орган е заключил, че тази цена е по-ниска от цената на придобиване, поради което митническите органи са преценили, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условия на освобождаване на внесения депозит в размер на 3776,73лв. Същият следвало да бъде задържан за заплащане на вносимото мито на основание чл. 75, параграф 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

С писмо с рег.№32-178818/07.06.2021г. дружество е уведомено, че предстои издаване на Решение на Директора на ТД Митница П.,с което за стоката пресни домати тип кръгъл, червен по МД с MRN 20BG003009092715R5 пресни домати (Cocktail Crop 2020), тип кръгъл червен ще се постанови неблагоприятен резултат-възникване на митническо задължение,поради неизпълнение на условието по чл.75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и предоставеното обезпечение в размер на 3776,73 лв. ще бъде усвоено.

На 07.07.2021г. „Ренус България“ ООД, в качеството му на пълномощник, съгласно Пълномощно №0790/2015R от 15.10.2015 г. на OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH, депозира молба с вх. №32-216346, с която възразява срещу предстоящо издаване на негативно решение за усвояване на депозита за стока № 2/3 (пресни домати (Cocktail Crop 2020), тип кръгъл червен) по МД с МРН 20BG003009092715R5 от 25.11.2020 г.

С решение №РТД3000-2604/10.12.2021г./32-402294, директора на Митница П. е разпоредил за стока № 2/3 от митническата декларация - пресни домати тип „кръгъл, червен (Cocktail Crop 2020)“ да се направят съответни вписвания в клетка 1/10 (Режим) и да се коригират данните по следния начин: клетка 4/6 (Дължим размер на вносното мито - А01): да се чете 3776,73 лв.; клетка ЕД 4/5 (ставка мито): да се чете 58,2828; клетка ЕД 4/4 (Данъчна основа - В00): вместо 21781,07 лв. да се чете 11492,39 лв.; клетка ЕД 4/6 (Дължим размер на ДДС - В00): вместо 4356,21 лева да се чете 2298,48 лв.

На „ОГЛ–Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ е определено задължение за заплащане на мито в размер на 3776,73лв по стока 2/3 от МД с МРН MRN 20BG003009092715R5 от 25.11.2020, на основание чл.77, параграф 1, б. „а“, във вр. с чл.85, праграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, както и лихва за забава, на основание чл.114, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, изчислена от датата на възникване на задължението - 25.11.2020 г. до погасяването му. Определена е част в размер на 3776,73 лв. от общата сума от 4778,26 лв. на учредения депозит да се използва за погасяване на митническото задължение. Остатък в размер на 1001,53 лв. е освободен на основание чл. 98, параграф 1 от Регламент (ЕС) №952/2013 от общата сума на учредения депозит в размер на 4778,26 лв.

По делото е приета административната преписка по издаване на оспореното решение.

По искане на процесуалният представител на жалбоподателят е допусната по делото съдебно-счетоводна експертиза, заключението по която е изготвено от вещото лице Св. К. и прието в о.с.з. 30.04.2024г., неоспорено от страните. Вещото лице е посочило в заключението си, че сумата по фактура № E342020000000438 от 21.11.2020г. в размер на 13007,77 EUR/Тринадесет хиляди седемдесет и седем евро, и 77 цента/ е реално платена с банков превод на 17.12.2020г. Плащането е извършено от „ОГЛ Фуудтрейд Лебенсмителфертриб ГмбХ“ ООД в полза на доставчика - SMYRNA SERACILIK TIC.A.S. по сметка IBAN TR21 0001 0017 5150 6113 9450 24 (банковата сметка от документа за плащането съответства на сметката, посочена във фактурата за доставка). Констатирано е също, че в издадената фактура от турския доставчик, изрично са посочени страните, внасяната стока, условията на доставка и подлежащата на плащане цена. Също се установява, че в дневника за покупки за данъчен период м.11/2020г. на OGL-Food Trade GmbH, VAT №BG3074924203 на ред 276 е включена митническа декларация 20BG003009092715R5/25.11.2020г. /стр.51/ с данъчна основа на доставките в размер на 29950,65 и ДДС с право на пълен данъчен кредит в размер на 5990,13 лв. От OGL-Food Trade GmbH, VAT №BG3074924203 е издадената фактура за последваща продажба на стоките, внесени с процесната МД,

№[ЕГН] от 26.11.2020г./стр.40-42/с данъчна основа 42961,14 лв.(21965,68 euro) с начислен ДДС в размер на 0,00 и получател Lidl.Съдът възприема изготвеното заключение на вещото лице,като компетентно, обективно и обосновано и съобразено с представените доказателства от страните,като го кредитира изцяло.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна.Видно от доказателствата по делото решението е връчено на 10.01.2022г.,а жалбата е депозирана на 24.01.2022г.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Спорът между страните е относно това предоставено ли е от жалбоподателя удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаванетокато предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция съгласно чл.75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

За целите на прилагането на митата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците член 181 от Регламент № 1308/2013 предвижда механизъм, наречен "входна цена", който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 се предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891, който е приет на основание член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, съдържа, първо, член 74, по силата на който за целите на изчисляването на тази фиксирана стойност при внос, държавите членки трябва да съобщават на Комисията за всеки пазарен ден средните представителни цени на продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите-членки за вносни стоки, както и общите количества, отнасящи се за тези цени.

Член 75 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 предвижда правилата за определяне на входните цени на съответните продукти, като от една страна, съгласно член 75, параграф 2 от посочения делегиран регламент, когато митническата стойност на определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Митническия кодекс на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по смисъла на член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обръщение,

вносителят трябва да предостави гаранция. Тази гаранция е равна на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

Съгласно член 75, параграф 5, първа алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обръщение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от този кодекс. Съгласно член 75, параграф 5, втора и трета алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита, като това важи и когато вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на партидата.

В случая вносителят е избрал да определи митническата стойност на внесената партида въз основа на декларираната договорна стойност, поради което съгласно член 75, параграф 5, първа, трета и четвърта алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891, той трябва да докаже, че тази партида е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС.

По относимия към спора въпрос за доказателствата, които трябва да се представят от вносителя, е постановено решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз по преюдициално запитване, отнасящо се по тълкуването на чл. 75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета.

По разясненията от т. 81 и т. 82 от цитираното решение доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС. Продажба на внесената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба. Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не само, че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС, но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т. 83/.

На първо място, в съответствие с член 75, параграф 5, четвърта алинея от

Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т. 84/.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида /т. 85/.

Също от разясненията в т. 90 от решението на Съда по дело C-770/21 следва, че разлика в цените с повече от 50 % като констатираната в случая между декларираната договорна стойност на партида внесени стоки и определената от Комисията стандартна стойност при внос, е достатъчна, за да породи у митническия орган съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност (вж. по аналогия решение от 16 юни 2016 г., EURO 2004. Н., C-291/15, EU:C:2016:455, т. 38 и 39). Това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажбата на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика.

Съгласно т. 3 от диспозитива на решението член 75, параграф 5 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя.

В тази връзка предпоставките, обуславящи изключване на декларираната митническа стойност, са три: същата да е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса на стоката, определена от Европейската комисия; партидата да е продадена на загуба, което не е рентабилна търговска практика и икономическият оператор да не е представил необходимите документи, доказващи реалността на търговските операции и

достоверността на декларираната стойност.

В решението на Съда на ЕС по дело C-770/21 е посочено, че вносителят трябва да докаже не само, че продажбата на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от МКС, но и че другите условия за освобождаване на партидата потвърждават правилното определяне на посочените цени (т. 81, т. 82). В съответствие с член 75, параграф 5, четвърта алинея от Делегиран регламент 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т. 84/. Списъкът на документи не е изчерпателен, поради което Съдът на ЕС е посочил, че няма пречка, ако документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят да представи на митническите органи други документи, свързани с продажбата и освобождаването на партидата, като например договор с **износителя или друг еквивалентен документ за установяване на релевантните елементи на договорното правоотношение**, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида (т. 85).

По тези съображения Съдът на ЕС, е приел, че чл. 75, § 5 от Делегиран регламент № 2017/891 следва да се тълкува в смисъл, че когато представените от вносителя документи, посочени в алинея четвърта на тази разпоредба, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида са достатъчни да докажат достоверността на декларирането договорна стойност, вносителят не може да бъде задължен да представя и писмен договор, който го обвързва с износителя или еквивалентен документ, в който се посочва цената, на която е внесената партида е закупена (т. 86).

В хода на административното производство освен фактурата, от вносителя са представени фактури за транспорт на стоката до територията на ЕС и транспорт след въвеждането ѝ в ЕС международна товарителница за автомобилен превоз на товари /CMR/, износна митническа декларация, извлечения от счетоводни сметки за отразяване на осъществения внос и извършените продажби. По делото са приети отчетните регистри по ЗДДС на ОГЛ - ФУУД Трейд Лебенсмителфертриб ГмбХ, Германия – справки – декларации, дневници за покупки и продажби за м.11 и 12.2020 г., както и доказателство за плащане на цената.

Настоящият състав приема, че представените документи - фактура, преводни нареждания, потвърждения на заплатените суми, изходящи от вносителя, извлечения от счетоводните му книги, справки – декларации по

ЗДДС, дневници за покупки и продажби - не потвърждават обаче наличието на договорно правоотношение между турски доставчик и дружеството – вносител за доставки на стоки по цена, съответстваща на декларираната. Освен фактурата, представените документи не съдържат каквото и да било волеизявление на износителя относно релевантните условия на договорното правоотношение, включително и относно цената на доставената стока.

С оглед тълкуването на чл. 75, § 5 и 6 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, дадено в т. 1 от решението по дело C-770/21 и при положение, че в конкретния случай, вносителят не е избрал да определи митническата стойност на внесената партида вторичния метод по чл. 74, § 2, б. в) от МКС в предвидените в тези разпоредби срокове, правилно митническите органи са приели, че следва да се задържи предоставеното обезпечение.

Представените от вносителя документи по чл. 75, § 5, алинея четвърта от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 се отнасят до транспорта на стоката, последващата ѝ продажба на митническата територия на ЕС, както и за обстоятелствата, при които е продадена на по-ниски цени след вноса. Посочените документи не съдържат каквито и да било данни за цената, на която е закупена внесената партида стока и не удостоверяват релевантните елементи на договорното правоотношение с износителя, поради което не са достатъчни да установят достоверността на декларираната договорна стойност на стоката.

Във връзка с посоченото в писмените бележки от страна на жалбоподателя, че е представен еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида, настоящият състав приема, че в случая не са налице достатъчно документи, подписани от износителя, които да потвърждават цената, на която е закупена стоката.

Както се посочи, от т. 90 от решението на Съда по дело C-770/21 следва, че разлика в цените с повече от 50 % е достатъчна, за да породи у митническия орган съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност, това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажбата на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика. От тези разяснения обаче не следва, че за да се приеме значително по-висока декларирана договорна стойност в сравнение със стандартната стойност при вноса, следва винаги да е установена разлика в цените с повече от 50 % между декларираната договорна стойност на партида внесени стоки и определената от Комисията стандартна стойност при внос. Значително по-висока декларирана договорна стойност в сравнение със стандартната стойност при вноса, ще е налице и когато е установено значително превишение на предвидената в член 75,

параграф 2 от Делегиран регламент 2017/891 разлика от 8%.

В решението си директора на ТД-П. е приел ,че за стока № 2/3 – пресни домати тип „кръгъл, червен“ (Cocktail Crop 2020)“, 1080 кутии количество с общо нето тегло 6480,00кг. представените фактури за последващи продажби сочат, че доматиите са продадени на цена от 168 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с деклариран разходи в митническа декларация с МРН 20BG003 009092715R5 от 25.11.2020г.).Като в решението подробно са посочени 18250,24 лв. (цена) + 1505,61 лв. (транспорт до ЕС) + 1682,74 лв. (транспорт в ЕС)+342,48 лв. (разходи за представителство пред органите на БАБХ на МП Капитан А.) = 11136,48 лв. изчислени на 171,86 €/100 кг.

Правилен е изводът в оспореното решение, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване. Внесеният за стока № 2/3 депозит в размер на 3776,73 лв. е задържан за заплащане на вносни мита на основание чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. За тази стока декларираната договорна стойност е в размер на 155,88 €/100 кг., при СВС за домати с произход Турция за дата 25.11.2020г. в размер на 44,90 €/100 кг. Следователно, освен последващата продажба на загуба, за стока № 2/3, декларирана договорна стойност е с 110,88 евро повече от СВС, която разлика е повече от 50 %.

При тези факти и с оглед постановеното решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз следва да се приеме, че вносителят „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ не е представил удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на стоката, като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция, съгласно чл.75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

По тези съображения съдът намира,че административният акт, издаден от директора на ТД-Митница П. е законосъобразен,като постановен при правилно приложение на материалния закон, при липса на съществени процесуални нарушения и в съответствие с целта на закона. Подадената срещу него жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Предвид изложеното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд С. - град, I отделение, 34-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ – дружество, регистрирано във Федерална република Германия, против Решение №3000-2604/10.12.2021г./32-402294, издаденото от директора на Териториална дирекция „Митница–П., при Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ-Германия VAT DE129428682, с данъчен номер в България BG [ЕГН], представявано от Н. Г. да заплати на Агенция „Митници“ разноси в размер на 150/сто петдесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.

съдия: